

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Bp. 499 / 9 octombrie 2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea

Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

Biroul permanent al Senatului

L 600 / 19.10.2026

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 (b499/09.09.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/4269/14.09.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D776/14.09.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou articol, respectiv art. 14³.

Potrivit Expunerii de motive, intervenția legislativă vizează instituirea unui „*mecanism legal de protecție a sportivului în cazul neexecutării culpabile de către structura sportivă a obligației de plată. Potrivit soluției propuse, dacă obligația de plată a drepturilor bănești nu este executată pentru o perioadă mai mare de 60 de zile de la scadență, sportivul dobândește dreptul de a declara rezilierea unilaterală a contractului, pentru cauză imputabilă structurii sportive*”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. La **art. I**, pentru a răspunde exigențelor specifice actelor normative de completare, se impune ca **partea dispozitivă** să aibă următoarea formulare:

„Art. I. – **După articolul 14² din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 14³, cu următorul cuprins:**”.

În continuare se va reda textul preconizat pentru acest articol, urmând ca formularea „1. După articolul 14² se introduce un nou articol, art. 14³, cu următorul cuprins:” să fie eliminată.

Referitor la procedura de notificare prealabilă din textul propus pentru **art. 14³ alin. (2)** apreciem că, pentru claritatea și accesibilitatea normei, este necesar să se precizeze forma notificării, modalitatea de comunicare a acesteia și cum se face dovada comunicării, precum și momentul de la care începe să curgă termenul de 15 zile calendaristice pentru executarea obligației de plată.

La **alin. (5)**, având în vedere că actul normativ invocat în text este la prima menționare în cuprinsul Legii nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru corectitudine, se impune ca norma de trimitere să fie redată sub forma „potrivit **prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar**, aprobată prin Legea nr. 42/2012, cu **completările ulterioare**”.

La textul preconizat pentru **alin. (7)**, semnalăm că sintagma „*și celelalte organisme sportive competente*”, prin gradul mare de generalitate, este improprie stilului normativ, afectând accesibilitatea și predictibilitatea normei, fiind necesară revederea și reformularea acesteia în funcție de intenția de reglementare.

De asemenea, menționăm că textul propus pentru **alin. (9)** este superfluu, întrucât din conținutul normelor prevăzute ca **alin. (1) - (8) ale art. 14³** se desprinde clar ideea că acestea vizează exclusiv contractul de activitate sportivă, care are un regim juridic diferit de cel al contractului individual de muncă, fiind necesară eliminarea acestuia.

Această observație este valabilă, în mod corespunzător, și pentru art. V.

5. Referitor la norma preconizată ca art. II, semnalăm că, în formularea propusă, aceasta prezintă **caracter retroactiv**, fapt ce contravine dispozițiilor **art. 15 alin. (2) din Constituția României, republicată**, potrivit căroră „**Legea dispune numai pentru viitor**, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”.

În jurisprudența Curții Constituționale, prin Decizia nr. 560/2024, paragraful 24, s-a reținut că „Aplicarea legii civile în timp este guvernată de principiile neretroactivității legii civile, principiul aplicării imediate a legii noi și principiul supraviețuirii legii vechi. Principiul neretroactivității legii civile este de rang constituțional și are o valoare absolută, în sensul că legiuitorul nu poate institui nicio derogare, și semnifică faptul că legea civilă se aplică tuturor situațiilor juridice născute după intrarea ei în vigoare, iar nu situațiilor juridice trecute, consumate (*facta praeterita*). În mod corelativ, potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării în vigoare a acesteia, ea se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare (*facta futura*), actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (*facta pendentia*). Cu alte cuvinte, aplicarea imediată a legii noi semnifică faptul că o situație juridică produce acele efecte juridice care sunt prevăzute de legea în vigoare la data constituirii ei (*tempus regit actum*)”.

În context, precizăm și faptul că, potrivit dispozițiilor **art. 9 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată**, cu modificările și completările ulterioare, „**Norma interpretativă produce efecte numai pentru viitor**”.

Menționăm că, prin utilizarea formulării „*la stabilirea perioadei de neexecutare se iau în considerare și obligațiile de plată scadente anterior intrării în vigoare a prezentei legi*”, textul modifică retroactiv efectele unor fapte juridice trecute, respectiv neplata din trecut.

Astfel, întrucât contractele de activitate sportivă în curs au fost semnate de cluburi și sportivi sub o anumită legislație, semnalăm că o lege nouă nu poate veni să aplice o sancțiune nouă, respectiv *rezilierea unilaterală directă în 15 zile*, pentru o conduită sau o scadență care s-a

împlinit sub imperiul legii vechi, întrucât ar presupune schimbarea regulilor jocului cu privire la obligații deja scadente „în timpul jocului”.

Ca urmare, având în vedere că o lege calificată drept civilă nu se poate aplica retroactiv, se impune eliminarea soluției legislative formulate la **art. II**, din perspectiva respectării principiului neretroactivității legii, consacrat de **art. 15 alin. (2) din Constituția României**, republicată.

În considerarea acestei observații, articolele subsecvente vor fi renumerotate.

6. La actualul **art. III**, pentru rigoare normativă, propunem reformularea textului, astfel:

„**Art. II.** – În termen de 90 de zile de la **data intrării în vigoare** a prezentei legi, federațiile sportive naționale și ligile profesioniste au obligația de a **modifica** statutele și regulamentele proprii potrivit dispozițiilor art. 14³ din **Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare**, astfel cum a fost completată prin prezenta lege”.

7. La actualul **art. IV**, pentru aceleași considerente, expresia „la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României” va fi redată sub forma „la 30 de zile de la **data publicării** în Monitorul Oficial al României”.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 853/08.10.2026